

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

εἰμὶ γάρ, ἀκριβῶς ἴσθι, σοὶ πάλαι φίλος
πρὶν ἰδεῖν. λαβῶν ταῦτ' εἰσένευκε Δᾶε σύ,
εἶθ' ἦκε. 615

Γο. μηδαμῶς μόνην τὴν μητέρα
οἴκοι καταλείπων ἄλλ' ἐκείνης ἐπιμελοῦ
ῶν ἂν δέηται· ταχὺ δὲ καγὼ παρέσομαι.

ΧΟΡΟΥ

ACTVS IV

Σιμ. τίς ἂν βοηθήσειεν; ὦ τάλαιν' ἐγώ.
τίς ἂν βοηθήσειεν; 620

Σικ. Ἡράκλειε ἄναξ,
ἔασαθ' ἡμᾶς πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων
σπονδὰς ποῆσαι. λοιδορεῖσθε, τύπτετε·
οἰμώζετε· ὦ τῆς οἰκίας τῆς ἐκτόπου.

(Σιμ.) ὁ δεσπότης ἐν τῷι φρέατι.

Σικ. πῶς;

(Σιμ.) ὅπως; 625
ἵνα τὴν δίκηλλαν ἐξέλοι καὶ τὸν κάδον,
κατέβαινε, καίτ' ὤλισθ' ἄνωθεν, ὥστε καὶ
πέπτωκεν.

(Σικ.) οὐ γὰρ ὁ χαλεπὸς γέρων σφόδρα
οὗτος; καλὰ γ' ἐπόησε νῆ τὸν Οὐρανόν.
ὦ φίλτάτη γραῦ, νῦν σὸν ἔργον ἐστί.

(Σιμ.) πῶς; 630

(Σικ.) ὄλμον τιν' ἢ λίθον τιν' ἢ τοιοῦτό τι
ἄνωθεν ἔνσεικον λαβοῦσα.

(Σιμ.) φίλτατε
κατάβα.

<Σικ.> Πόσειδον, ἵνα τὸ τοῦ λόγου πάθω,
ἐν τῷι φρέατι κινὴ μάχωμαι; μηδαμῶς.